

Viering 8 maart 26: 3de zondag in de vasten **Organisaties die de kleine goedheid in deze wereld en samenleving** **vooruit helpen: Broederlijk Delen**

Welkom en inleiding:

Hartelijk welgekomen allemaal in deze 3de zondag van de 40dagentijd. En laten we bij het begin van deze viering ons meteen onder de hoede plaatsen van de Ene, die noemen mogen 'Vader/Moeder, Mensenbroeder en Inspirerende Geestkracht in ons midden.'

Zoals jullie wel weten is Annie er niet bij vandaag, ze is aan het revalideren in Ter Sig na een operatie aan de heup. Jullie zullen het met mij alleen moeten doen.

Vandaag brengen wij Broederlijk Delen in ons midden.

65 jaar geleden, in 1961, werd de bevolking van de Congolese Kasaiëregio ernstig bedreigd door een hongersnood. De Belgische bisschoppen riepen toen op tot solidariteit en stichtten een organisatie om deze solidariteit om te zetten in concrete steun. Uit deze eerste vastenactie is de ngo Broederlijk Delen ontstaan.

In het spoor van het Tweede Vaticaans Concilie in de jaren 60, riep de Kerk gelovigen nadrukkelijk op om zich niet afzijdig te houden van het onrecht in de wereld, maar zich actief in te zetten voor sociale rechtvaardigheid. Geloof mocht geen gesloten kring zijn, maar moest handen en voeten krijgen in solidariteit. Geïnspireerd door het evangelie en de katholieke sociale leer kiest Broederlijk Delen sindsdien voor broederlijke verbondenheid tussen Noord en Zuid.

Naarmate de jaren vorderden, verruimde Broederlijk Delen zijn actieveld van Congo naar andere landen en werelddelen. Momenteel zouden ze betrokken zijn bij projecten in 13 landen: 6 landen in Afrika, 6 in Latijns-Amerika en Israël-Palestina.

(Bolivia, Burkina Faso, Burundi, Colombia, Congo, Guatemala, Haïti, Israël-Palestina, Nicaragua, Oeganda, Peru, Rwanda, Senegal. Vroeger waren ze ook nog in Azië actief, maar door besparingen hebben ze moeten inkrimpen)

In het allereerste begin verstreekte Broederlijk Delen onmiddellijke en materiële noodhulp. Maar in de loop van de jaren evolueerden ze van een klassieke hulporganisatie naar een organisatie die inzet op structurele verandering. Ze realiseerden zich dat dit het best kon bereikt worden door de eigen initiatieven van plaatselijke gemeenschappen te ondersteunen. Zo zijn ze contact gaan leggen met lokale boeren, vrouwenbewegingen en gemeenschappen die opkomen voor hun rechten.

Toen in 1970 de zusterorganisatie Welzijnszorg werd opgericht, ging Broederlijk Delen daar heel nauw mee samenwerken. Herverdelen en solidariteit werden al gauw de belangrijkste thema's voor zowel Broederlijk Delen als Welzijnszorg, en dit in dialoog met alle betrokkenen.

Al snel beseften ze dat armoede vaak veroorzaakt wordt door onrechtvaardige internationale structuren en wetgevingen. Om die reden begonnen ze met politieke acties en lobbywerk te voeren. Bij dit politieke werk en beleidsbeïnvloeding zetten ze vooral in op duurzame landbouw, een eerlijke economie en klimaatrechtvaardigheid.

Ook probeert ze te sensibiliseren en aan te zetten tot actie. Het hoogtepunt van hun jaarlijkse campagne is tijdens de 40 dagen voor Pasen.

Door ook hier in België mensen te sensibiliseren en te mobiliseren, bouwen zij mee aan een wereld waarin delen geen liefdadigheid is, maar een levenshouding — een keuze voor wederzijds respect en gedeelde verantwoordelijkheid.

In deze viering willen wij ons laten raken door die roeping.

Waar worden wij uitgedaagd om recht te doen, om te verbinden, om hoop te laten groeien?

Moge deze viering ons openen voor een geloof dat beweegt, een geloof dat deelt, een geloof dat recht doet.

Openingsgebed: uit map BR D

Hoe houden mensen het uit op de lange, moeizame tocht naar een leefbare samenleving?

God van leven, Gij kent hun lijden,

Gij hoort hun klagen.

Maak ook ons bereid om het onrecht te horen

en niet weg te kijken.

In de keiharde realiteit

is uw Woord de verborgen bron

waaruit nieuw leven ontspringt ... steeds opnieuw.

Het brengt ons in de grote stilte,

het beroert ons hart,

en zet ons straks in beweging.

Amen. Dat het gebeuren mag.

Lied: Lied van samenkomst p.30

Lezing1 : uit Exodus 17

1Vanuit de woestijn van Sin trok het hele volk van Israël verder, van de ene pleisterplaats naar de andere, volgens de aanwijzingen van de HEER. Toen ze hun tenten opsloegen in Refidim, bleek daar geen water te zijn om te drinken. 2Ze maakten Mozes verwijten. 'Geef ons te drinken, geef ons water!' zeiden ze. Mozes zei: 'Waarom maakt u mij verwijten? Waarom stelt u de HEER op de proef?' 3Maar omdat het volk daar hevige dorst leed, bleef het klagen. 'Waarom hebt u ons uit Egypte weggevoerd?' zeiden ze tegen Mozes. 'Om ons van dorst te laten sterven, met onze kinderen en ons vee?' 4Mozes riep luid de HEER aan. 'Wat moet ik met dit volk beginnen?' vroeg hij. 'Er hoeft niet veel meer te gebeuren of ze stenigen mij!' 5De HEER antwoordde Mozes: 'Ga samen met een aantal van de oudsten van Israël voor het volk uit. Neem de staf waarmee je op de Nijl hebt geslagen in je hand en ga op weg. 6Ik zal je opwachten op de rots bij de Horeb. Als je op de rots slaat, zal er water uit stromen, zodat het volk te drinken heeft.' Mozes deed dit, in het bijzijn van de oudsten van Israël. 7Hij noemde die plaats Massa en Meriba, omdat de Israëlieten Mozes daar verwijten hadden gemaakt en omdat ze daar de HEER op de proef hadden gesteld door te vragen: 'Is de HEER nu in ons midden of niet?'

Lied: P6 Ik geloof in de God

Lezing 2: uit evangelie van Johannes, hoofdstuk 4 : Gesprek met een Samaritaanse vrouw

3Jezus verliet Judea en ging weer naar Galilea. 4Daarvoor moest hij door Samaria heen. 5Zo kwam hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, 6waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. 7Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef mij wat te drinken.' 8 Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. 9De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt u, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' Joden gaan namelijk

niet met Samaritanen om. 10 Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hem erom vragen en dan zou hij u levend water geven.' 11 'Maar heer,' zei de vrouw, 'u hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt u dan levend water vandaan halen? 12 U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' 13 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen,' zei Jezus, 14 'maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'

Overdenking: over de 25%revolutie + projecten

PP (oa Doorgegeven materiaal van Ignace over Broederlijk Delen: 14/3 'Justainable' / 29/3 Flutelab BXL van Veronica)
Verjaardagen : 13/3 Renilde , 15/3 Kristien

Vrije voorbeden: **accl.** p. 76 telkens een strofe van 'Wie niet strijden'

lied: p17 : 'Hier wordt het land gezocht'

Tafelgebed: nr 1

Brood en beker

Onze Vader: Onze vader in de hemel, maak alles nieuw.

Slottekst :

De bron van écht leven
ligt niet in de dingen buiten jou
waarvan het grote Nooit Genoeg
de dorst nooit lest.

De bron van echt leven
vind je in jezelf,
in je diepste binnenste,
daar waar Hij die heet 'Ik zal er zijn'
je aanspreekt en zegt:
'Ik ben het die met je spreekt.'

Wie zich door Hem laat raken,
ontdekt de waarheid over zichzelf:
de gebrokenheid van het bestaan
én de genezende kracht die van Hem uitgaat.
Wie zich door Hem laat raken,
ontdekt gaandeweg
dat niet geslacht of afkomst,
niet prestatie of bezit bepalen wie je bent,
maar het gedragen zijn door zijn Liefde
die je zegent en zendt
naar anderen toe.

Aan deze Bron van levend water
put men nooit vergeefs.

(Carlos Desoete, bij Joh. 4, 5-52 – uit: In zijn Naam)

Lied: P 57 We gaan weer verder

Vredewens

De woestijnverhalen uit de Bijbel herinneren ons eraan hoe mensen kunnen twijfelen, klagen en elkaar verwijten maken. Met heimwee denken we aan valse zekerheden uit het verleden en zijn bang voor een onzekere toekomst.

Maar God laat water stromen uit de rots en opent zo een weg naar nieuw vertrouwen. Ook Jezus doorbreekt bij de bron muren tussen mensen en maakt van een ontmoeting een bron van leven.

Moge ook onder ons het water van vertrouwen blijven stromen.

Moge het ons helpen om verschillen te overbruggen, om elkaar te zien als medemensen en om samen te bouwen aan een rechtvaardige wereld van duurzame vrede.

En laten wij elkaar een teken van vrede geven.

Zending en zegen

Wij zijn hier samengekomen rond Woord en gebed, zoals mensen rond een bron in de woestijn.

Maar de wereld dorst nog steeds naar gerechtigheid, waarheid en verbondenheid. Daarom worden wij gezonden om zelf bronnen van hoop te zijn.

Ga op weg met vertrouwen. Durf te kiezen voor recht en solidariteit. Ga staan aan de kant van de 25% revolutie.

Laat, samen met velen, het water van verandering stromen.

Moge de Ene ons zegenen en begeleiden: dat Hij ons moed geeft wanneer wij twijfelen, kracht wanneer wij handelen en hoop wanneer de weg moeilijk wordt.

In de naam van de Vader en de Moeder,
de Zoon

en de heilige Geest.

Amen. / het moge zo zijn.

Overdenking (vanuit de campagnemap van Broederlijk Delen)

“Is de Heer nu in ons midden of niet?”

Dat is de vraag die het volk Israël stelt in de woestijn.

Ze hebben dorst. Niet een beetje dorst, maar de dorst die een mens wanhopig maakt.

En in die dorst zit de twijfel: Waar is God? Waarom zijn wij hier terechtgekomen?

Het is een heel herkenbare vraag.

Ook vandaag stellen wij mensen ons die vraag wanneer het leven zwaar wordt.

Waar is God wanneer oorlogen blijven duren? Waar is god in Gaza? Waar is God wanneer mensenrechten worden geschonden? Waar is God wanneer de aarde wordt uitgeput en hele gemeenschappen hun toekomst zien verdwijnen?

Zoals het volk Israël staan ook wij soms in een woestijn van onzekerheid.

Maar in het verhaal van exodus gebeurt iets merkwaardigs.

God neemt de dorst niet weg door een wonder uit de hemel te laten vallen. Hij laat Mozes op de rots slaan. En precies daar, uit die harde rots, begint water te stromen.

Alsof het verhaal wil zeggen: Gods aanwezigheid wordt zichtbaar waar mensen

handelen, waar iemand de moed heeft om een eerste stap te zetten.

In het evangelie horen we opnieuw over dorst. Een vrouw komt water putten, midden op de dag, wanneer niemand anders daar is. Waarschijnlijk verstoten door haar roddelende dorpsgenoten.

Ook zij draagt een dorst in zich: een dorst naar erkenning, naar waardigheid, naar een nieuw begin.

En dan gebeurt iets onverwachts. Jezus begint een gesprek met haar. Hij doorbreekt grenzen: tussen volkeren, tussen mannen en vrouwen, tussen wie erbij hoort en wie niet.

En hij zegt: "Ik wil je levend water geven. Water dat niet alleen de dorst van vandaag lest,

maar dat in een mens een bron wordt."

Dat is een sterk beeld. God wil niet alleen onze dorst lessen. God wil dat wij zelf bronnen worden.

Misschien is dat ook precies waar de vastentijd ons toe uitnodigt.

We leven in een tijd waarin veel mensen wakker liggen van de toekomst.

We zien hoe democratie onder druk staat. Hoe mensenrechten worden uitgehold. Hoe de aarde kreunt onder klimaatverandering. Hoe conflicten blijven aanslepen.

Soms voelen we ons machteloos. Het lijkt alsof we achteruit gaan in de wereld in plaats van vooruit? Alsof ook wij in een dorre woestijn staan.

Ook wij dorsten naar moed en vertrouwen.

Maar precies daar klinkt de oproep van Broederlijk Delen dit jaar: "Het is nú tijd voor actie."

De toekomst hebben we samen in de hand.

Dat is geen naïef optimisme. Het is een oproep om te geloven dat verandering mogelijk is.

Daarom spreekt Broederlijk Delen over de 25%-revolutie.

De gedachte is eenvoudig: sociologisch onderzoek toont dat wanneer ongeveer een kwart van de mensen andere keuzes begint te maken – rechtvaardiger, duurzamer, solidairder – een samenleving kan kantelen.

Niet iedereen moet perfect zijn. Maar genoeg mensen moeten in beweging komen.

Zoals bij een bron: een kleine opening in de rots kan een hele stroom op gang brengen. En overal ter wereld zien we zulke bronnen.

In haar contacten met organisaties wereldwijd ziet Broederlijk Delen dat mensen blijven opstaan voor rechtvaardigheid, ook wanneer het moeilijk wordt.

In Peru bijvoorbeeld verdedigen inheemse vrouwen van het Kukama-volk de Marañón-rivier, hun levensader. Jarenlang werd die rivier vervuild door olieklekken. De vrouwen organiseerden zich, trokken naar rechtbanken en internationale fora, en bereikten iets historisch: de rivier kreeg wettelijke rechten en zijzelf werden erkend als haar beschermers.

In Congo werken lokale organisaties samen met boeren en jongeren om hun land te beschermen en opnieuw vruchtbaar te maken. Ze zetten in op familiale landbouw en samenwerking tussen gemeenschappen, zodat mensen hun eigen voedsel kunnen produceren en niet afhankelijk worden van grote bedrijven of roofbouw op het land.

In Guatemala ondersteunen partners van Broederlijk Delen vrouwen en gemeenschappen die opkomen voor gelijke rechten en inspraak. In regio's waar macht vaak in handen is van enkelen, proberen zij democratische ruimte te creëren zodat mensen hun stem kunnen laten horen.

In Bolivia zetten lokale milieubrigades zich in om natuurgebieden te beschermen tegen bosbranden en overstromingen. Met beperkte middelen proberen zij hun leefomgeving te beschermen en hun gemeenschap weerbaarder te maken tegen de gevolgen van klimaatverandering.

En ook dichterbij huis, hier in België, groeit een beweging van mensen die kiezen voor een andere manier van leven: boeren die inzetten op duurzame landbouw, burgers die eerlijker consumeren, jongeren die opkomen voor klimaat en mensenrechten.

Dat is de hoop van de 25%-revolutie:

dat genoeg mensen de moed vinden om niet te berusten,

maar om te bouwen aan een wereld waar mens en aarde kunnen leven.

Mensen, overal ter wereld, die opkomen voor mensenrechten, voor de aarde, voor waardigheid.

Het zijn mensen die weigeren te geloven dat onrecht het laatste woord heeft.

Het zijn allemaal kleine bronnen. Maar samen vormen ze een stroom.

Misschien is dat ook de vraag die vandaag in deze viering tot ons komt:

Waar kunnen wij een bron zijn? Waar kunnen wij water laten stromen in een dorstige wereld?

Misschien door kleine keuzes.

Door anders te consumeren. Door bewustere voedingskeuzes te maken.

Door ons uit te spreken tegen onrecht.

Door solidariteit te tonen met mensen ver weg en dichtbij.

“Is de Heer nu in ons midden of niet?”

De Bijbel geeft een verrassend antwoord: God is aanwezig waar mensen de moed hebben om te vertrouwen. Waar mensen recht doen.

Waar mensen bronnen van leven worden voor anderen.

Twijfel mag er zijn. Dorst mag er zijn. Maar uit de rots kan water stromen.

En misschien begint die bron wel hier. Bij ons. Vandaag.

Broederlijk Delen
TOT IEDEREEN MEE IS